

Усмішка ця моя — звичайний міст закинений між двома снами
Під шкірою мигтять краплина неба і жнива дощів
На дні моїх очей вигадує новіші дрейфи море
Моя душа — звичайний мертвий час що між двома потопами

Цикл « [Згоряють острови](#) ».